

## Csokonai Vitéz Mihály: A kétszínűség

Vélnéd, hogy a nyalkán pirosuló Sodoma  
A legjobb gyümölcsök szép paradicsoma:  
Pedig ha skarlátja szádba ketté válik,  
Várt gyönyörűséged mind hamuvá válik.  
Gyakran a mennyei illatú epernek  
Apró leveli közt kígyók is hevernek:  
Ne higgy a hozzája csalogató partnak,  
Ne véld, hogy sikamló hantjai megtartnak.

A szív igen szoros helyre vagyon zárva,  
Az ábrázat sokra fordítható lárva:  
Sőt még a beszéd is egy oly csalható jel,  
Hogy minden szándékot palástolhatsz ezzel.  
Sőt a mosolygó száj, a vigyorgó szemek  
Egy ártalmas lelket fedező tetemek;  
Sőt mit mondok? vagynak olyatén Judások,  
Akiknek halálra árul csókolások.

Oh, Jupiter! ha már a hamis arannak  
Ily tiszta jelei s bizonyági vannak:  
Ugyan hát a hamis szívű rossz embernek  
Testén ilyen jegyek miért nem hevernek?

Különben ki milyen portékákat árul,  
Azoknak jutalma mind magára hárul.